

1 kontakt

med

BAPTISTKIRKERNE

Nr. 1

December
2013

Januar
2014

Fred eller frygt i 2014

Hvis vi spørger mennesker om, hvad deres dybeste og mest vedvarende følelse er, tror jeg, at mange vil svare: "Jeg er bange, jeg føler mig fyldt af uro og ængstelse."

Angsten plager en stor del af menneskeheden.

For den enkeltes vedkommende viser den sig ofte i nervøsitet, spændinger i kroppen, søvnløshed. Hvad enten vi vil det eller ej, er vi børn af vores tid, og der er nok ingen af os, der helt kan undgå denne verdensepidemi, som angsten er.

Ingen af os kan lukke øjnene for, at der er alvorlige grunde til angst. Vi ved virkelig ikke, hvor verden er på vej hen.

Nogle få mennesker har magt til at forvandle vores jord til et brændende helvede - og visse steder er det jo allerede sket. Det er ikke så underligt, at en bølge af angst skyller ind over menneskeheden.

Alligevel lærer Bibelen os, at det plagede, ængstelige menneske kan finde ro hos Gud, at han

er en tilflugt og en borg i nødens stund, at Gud er fredens Gud. Ved den tomme grav trøster englen: Frygt ikke (*Matt 28,5*).

Ved Jesu fødsel forkynder englenerne fred på jorden (*Luk 2,14*).

Inden Jesus forlader sine disciple for at vende tilbage til Faderen, lover han dem sin fred (*Joh 14,27*).

For den, der i tillid overgiver sig til Gud, er der midt i angstens verden en vej til fred. Den ydre, synlige verden skal først blive en fredens verden den dag, da Gud skaber en ny himmel og en ny jord (*Åb 21,1*).

Men din indre verden kan allerede nu, dag for dag, mere og mere blive gennemsyret af Guds fred. Hvordan dette skal ske, er svært at forstå med fornuften alene. Men jo mere du vokser i tillid og for-

trøstning, desto mere vil du erfare denne hemmelighedsfulde og guddommelige fred.

Fred midt i en verden af frygt

Wilfred Stinissen

"Se, Jeg er med jer. . ."

Når du vil bede.

Lyset skinner i mørket

Han, Jesus Kristus, var i begyndelsen hos Gud.

Alt blev til ved ham,
og uden ham blev intet til af det, som er.

I ham var liv, og livet var menneskers lys.

Lyset skinner i mørket, og mørket greb det ikke...

Lyset, det sande lys, som oplyser ethvert menneske,
var ved at komme til verden...

Af hans fylde har vi alle modtaget,
og det nåde over nåde.

Fra Johannes Evangeliet kap 1.

DECEMBER

Kærlighedens Gud,
når vi har det indtryk, at vores bøn
ikke høres, afventer vi din Ånds
susen, som bevirker,
at en Evangeliets glæde
vælder frem selv i vore
modsatningsfyldte hjerter.

JANUAR

Jesus Kristus, du er den gode
hyrde, som indvilligede i
at give dit liv for alle mennesker,
og du kommer for at nære et væld
af tillid i os, så vi kan høre din røst
og følge dig.

Br. Roger af Taizé

Dit ansigts lys

Min Gud, lad mig se
og genkende dit ansigts lys
i mine medmennesker.

Må dit blik uimodståelige lys
lyse over hver gerning,
jeg udfører,
og hver lidelse, jeg må bære.
Lær mig at genkende dig
i mine brødrer og søstres
inderste dyb.

Alle mine kilder, s. 159

Jeg behøver ikke at klatre op til himlen

Min Gud, jeg behøver ikke
at klatre op til himlen
for at tale med dig.
Jeg behøver heller ikke
at hæve stemmen,
for at du skal høre mig.

Selvom jeg bare hvisker
ganske tyst,
hører du allerede,
for du er i mig,
jeg bærer dig i mit hjerte.
Der kan jeg finde dig.

Teresa af Avila

kontakt Kirkeblad for 4 danske baptistmenigheder
105. årgang

Redaktør: Poul A. Beck, Jegstrupvej 61, 8800 Viborg, tlf.: 8661 4777, beck@paradis.dk

Layout: Jan Carstens, Glentevej 10, 8800 Viborg, tlf.: 2165 2198, c@rstens.eu

Regnskab: Jens Anker Næsby, tlf.: 3049 9660, jens.anker@naesby.dk

Tryk: Born Grafisk Tryk, Viborg

Eftertryk efter forudgående tilladelse er mulig.

Baptistkirken i Danmark - Lærdalsgade 7, st. tv. 2300 København S - www.baptistkirken.dk

Julefugle

Der var engang sådan en helt almindelig familie. Nu var det endelig blevet jul. Nu skulle familien i kirken, og når de kom hjem, skulle de spise, gå om træet, og så have deres gaver, sådan som de plejede.

Men faderen valgte at blive hjemme fra kirken. Han syntes, at det var umuligt at tro på julens budskab – at Gud var blevet menneske for at redde os mennesker. Måske har du det som denne fader. Måske sidder du nu og tænker på én, som har det som denne mand - svært ved at tro på julens budskab.

Men familien tog af sted, og faderen vinkede farvel. Det var en usædvanligt kold dag. Så han tændte op i brændeovnen og satte sig godt til rette med en god bog. Da hørte han et højt brag uden for vinduet. Han gik ud for at se, hvad der var sket, og fandt en flok fugle, som lå i græsset neden for vinduet. De gispede efter luft og var meget udmattede.

I et desperat forsøg på at finde varme, ly og vand at drikke, havde de prøvet at flyve gennem hans vindue. Jeg kan ikke lade de små krællige her og dø, tænkte han. Men hvordan kan jeg hjælpe dem? Han besluttede at tage fuglene med ned i garagen. Den lå under huset og var dejligt lun.

Manden løb ned, åbnede garageporten og fyldte hurtigt en spand med vand, som fuglene kunne drikke af og endda bade i. Han løb derefter tilbage til det sted, hvor fuglene lå, men da han nærmede sig begyndte de, til trods for deres svaghed, at skræppe af rædsel. Så prøvede han at samle en af dem op, men den hakkede ham så hårdt i hånden, at der gik hul. Så hentede han en kost og prøvede at genne fuglene hen imod garagen, men de samlede det lidt energi, de havde og fløj nogle meter, før de igen faldt til jorden helt udmattede.

De små stakler, sagde han til sig selv. De er jo bange for mig. Hvis jeg blot selv kunne være en fugl – bare i nogle få

minutter – så kunne jeg måske lede dem i sikkerhed... Lige i det øjeblik begyndte kirkeklokkerne at kime. Han stod stille et øjeblik og lyttede til klokkernes ringen over det glade julebudskab. Så faldt han på knæ og bad: *Nu forstår jeg, hviskede han. Nu forstår jeg, hvorfor du måtte gøre det. Hvorfor Gud måtte blive menneske!*

Som manden, der ønskede at være fugl for at lede fuglene i sikkerhed, blev Gud menneske for at lede os i sikkerhed. For at møde os som en af os. Vise os sin kærlighed og lede os i sikkerhed til livets vand, som vi både kan drikke af og bade i.

Vi kan have så vanskeligt ved at tro på Gud eller lade os lede af ham. Mest af alt bliver vi bange, når Gud møder os, fordi vi helst selv vil have styr og kontrol over vores liv. Derfor er det en vanskelig ting at få så megen tillid, at vi lader os lede af Gud. Derfor hører vi, at *Herrens herlighed strålede om hyrderne, og de blev grebet af stor frygt. Men englen sagde til dem: "Frygt ikke!*

Vi behøver ikke frygte, for Gud vil os det kun godt. Derfor blev han menneske for på menneskelig vis at tale til os og vise os, at han elsker os og leder os i sikkerhed.

Anonym

